

Psalm 138

Septuaginta (LXX)

- 1 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαυιδ κύριε ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνων με
- 2 σὺ ἔγνων τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου σὺ συνήκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν
- 3 τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου σὺ ἐξιχνίασας καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς μου προεῖδες
- 4 ὅτι οὐκ ἔστιν λόγος ἐν γλώσσῃ μου
- 5 ἰδοὺ κύριε σὺ ἔγνων πάντα τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου
- 6 ἐθαυμαστώθῃ ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ ἐκραταιώθῃ οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν
- 7 ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω
- 8 ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανὸν σὺ εἶ ἐκεῖ ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ἕρδη πάρει
- 9 ἐὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὄρθρον καὶ κατασκοηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης
- 10 καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου ὁδηγήσει με καὶ κατέξει με ἡ δεξιὰ σου
- 11 καὶ εἶπα ἄρα σκότος καταπατήσει με καὶ νύξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου
- 12 ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ καὶ νύξ ὥς ἡμέρα φωτισθήσεται ὥς τὸ σκότος αὐτῆς οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς
- 13 ὅτι σὺ ἐκτίσω τοὺς νεφρούς μου κύριε ἀντελάβου μου ἐκ γαστροῦ μητρός μου
- 14 ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθην θαυμάσια τὰ ἔργα σου καὶ ἡ ψυχὴ μου γινώσκει σφόδρα
- 15 οὐκ ἐκρύβῃ τὸ ὁστοῦν μου ἀπὸ σοῦ ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς
- 16 τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδοσαν οἱ ὀφθαλμοί σου καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται ἡμέρας πλασθήσονται καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς
- 17 ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ θεὸς λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν
- 18 ἐξαριθμήσομαι αὐτούς καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται ἐξηγέρθην καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ
- 19 ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλοὺς ὁ θεὸς ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνετε ἀπ' ἐμοῦ
- 20 ὅτι ἑρεῖς εἰς διαλογισμόν λήμψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου
- 21 οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε κύριε ἐμίσησα καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐξετηκόμην

22 τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς εἰς ἐχθρούς ἐγένοντό μοι

23 δοκίμασόν με ὁ θεός καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου ἔτασόν με καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου

24 καὶ ἰδὲ εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνία